Hellig Frelsers Ø.

(Chr. Richardt.)

„O, vidste jeg blot, der bag Graven var Land —
men hvem har bragt os Bud fra den fremmede Strand?
Kolumbus førte Frugter ad Havets vaade Vej,
men hvem har set en Blomst fra den himmelske Maj?

„Vel gaar der en Saga fra Bryst og til Bryst,
en Længsel, der maner mig en hinsides Kyst;
vel hviskes det trindt, at Tilværelsens Land
gaar langt, langt ud over Støvets Strand.

„Vel møder mig paa Verdensstrømningens Hav
en Flok, der lod haant om den gabende Grav,
en øksebidt Skare, der smiled i Død,
hvis Øje bar Glands som af Morgenens Glød.

„Og dog, hvad jeg aned og hørte og saa,
kan det mod min nogende Tvivl forslaa!
O, vidste jeg blot, der bag Graven var Land,
men hvem har bragt Bud fra den ukendte Strand?"

— Og mener du da fra dit eget tørre Sand
at kunne faa i Sigte EvighedensLand?
Far ud, hvor de hvide Skumliljer gro, —
i Livets Bølgegang prøves Tro!

Kolumbus han aned, han hørte, han saa, —
og fastere og fastere blev Troen derpaa;
men da han først troede, han havde ikke Ro,
før kækt han havde vovet sig ud paa sin Tro.

O, let kun dit Anker, kast Linerne løs!
hver muddergemt Pæl, lad den hugges til Ros!
Lær Sømandsskab først paa Genesaret Sø,
men styr saa din Kurs mod den ukendte Ø!

Og hvad du saa skal døje af Modvind og Nød,
far trøstig ud paa Dybet i Farernes Skød;
og har du ogsaa oprørske Tanker ombord,
bed ham, den opstandne, tage Tag i dit Ror!

Ja, om du tør hejse hans Korsflag i Stavn,
og bede om Bør i hans hellige Navn,
og tage hans Ord til din styrendeNaal,
og være ham lydig i Tro og i Taal —

Da skal en Gang dit Hjerte faa Lov at raabe: „Land!"
Da skal du som Kolumbus faa se din Palmestrand;
ja, just i samme Time, din Støvdragt maa dø,
skal selv du sætte Foden paa Hellig Frelsers Ø!

Virkelighedens Tale.

Er der nogen Udsigt til, at vor Uafhængighedskamp kan lykkes? Eller maa vi ikke hellere opgive den paa Forhaand? „Livet" er jo dog ikke noget isoleret, ikke en Ting for sig uden for de andre Ting; men det bestaar af selve disse Ting. Og man kan ikke tale om en Ting, som er til uden sine Bestanddele — kan ikke tale om en Kniv uden Blad og Skaft. Til Nød kunde man tale om en Kniv uden Blad eller Skaft, skønt det maa kaldes tvivlomt, om det saa er en Kniv. Men en Ting, som mangler alle sine Bestanddele (eller dog de væsentligste af dem), er en Uting.

Det, vi kalder Livet, bestaar af en hel Mængde Ting: Sundhed og Styrke, Hus og Hjem, vore Medmennesters Kærlighed og Agtelse o. s. v., o. s. v. Kan der nu gives en Livets Lykke, som bestaar, naar disse Ting savnes?

Her maa man sige som Manden — han havde klaget sig til Præsten, at han var saa fattig, fordi Konen var saa stræng ved ham (i Virkeligheden var han forfalden), og Præsten havde sagt: „Man bliver da ikke fattig, fordi Konen er stræng". — Da svarede Manden med det mest fiffigt-troskyldige Blik: „Nej, man skulle synes det, Hr. Pastor, man skulle synes det — men — æd — e — li' godt, Hr. Pastor."

Nej, man skulde ikke synes det, at Uafhængighedskampen kunde lykkes, saa Livet leves med Sang og Glæde, hvor dets Bestanddele mangler, — saaMennesklene er lykkelige midt i Ulykken. — Man skulde ikke synes det.

Men her er det det mærkelige, at Virkeligheden siger os, at det alligevel lader sig gøre, og atter det mærkelige, at Virkeligheden taler om, at dette er Kristendommens underlige Gave. Og Virkelighedens Tale har jeg stor Respekt for, og det har vel de fleste i Grunden; det er vel kun faa, der siger som hin Politiker, der kom til at udtrykke sig saaledes: „Jeg benægter Fakta."

Virkelighedens Tale lyder saadan: Der sad en Kone paa 60 Aar; siden sit 28. Aar havde hun været bunden af Gigten, og i de sidste 15 Aar havde hendes Arme og Ben været ude af Stand til at udrette noget, og Fingrene var snoet ind i hinanden. Dertil var hun blind, og hendes Øjne smærtede stadig. Hun kunde ikke faa sin Haand op til Øjet; saa havde hun en lille Pind i Haanden, og paa den var der hængt et Tørklæde, saa hun kunde tørre Øjnene lidt. Og endelig: hun var fattig. — Ikke sandt, hun var da ulykkelig? Og saa har jeg sjælden truffet noget Menneske saa lykkelig og glad som hun. Og naar jeg hørte hende takke og prise Gud i enfoldige Udtryk, saa betød det mere for mig end den lærdeste Theologs dybsindigste Tale.

Men ogsaa mere end den lærdeste Filosofs Fornægtelse af Guds Magt og Værk. Det minder mig om den Mand, der paastod, at Vand ikke kunde løbe opad, og som — da man viste ham et Springvand — sagde: „Ja, jeg ser det nok, men jeg tror det ikke".

For det er jo virkelig sandt, at Trine Per Væverts var lykkelig midt i Ulykken. — Jeg ved ikke, om en „videnskabelig" Forelæsning om Jsperioder eller „Arternes Oprindelse" eller Goethes „Faust" kunde have virket det samme; men jeg ved, at den gamle Kristentro virkelig har udført dette Kunststykke.

Der kunde jo rigtignok siges, at hendes Lykke hvilede paa en Indbildning, som ikke kunde bestaa for Videnskabens kritiske Domstol. — Naa, ja, der var ogsaa en Gang en Mand, der søgte en berømt lægevidenskabelig Professor. Professoren erklærede saadan og saadan: han kunde leve 3 Maaneder. Det var Manden jo ikke videre fornøjet med, og derfor søgte han andet Steds hen og blev kureret. Ved Lejlighed gik han op til Professoren og meddelte ham det. Men Professoren saa ud over Brillerne og sagde: „Det hjælper Dem altsammen intet, min gode Mand; videnskabelig talt, er De død." — Jeg tænker ikke, han brød sig ret meget om det, naar han virkelig gik sund og rask omkring.

Og jeg tænker ikke, Trine Per Væverts bryder sig ret meget om, at hun „videnskabelig talt, er ulykkelig", naar hun virkelig føler den rigeste Lykke.

Virkeligheden taler med Myndighed.

Hvad Kilestrifterne fortæller.

Lys over svundne Aartusinder.

Med Undtagelse af nogle Brudstykker af ægyptisk, babylonisk og fønicisk Mythologi og Legendehistorier har det gamle Testamente længe staaet som den eneste Kilde til Kundskab om de gamle Asiaters Levesæt. Vort Kendskab til disse forlængst svundne Tider har derfor været meget ringe.

Sargon, Sanherib, Assurbanipal og Nebukadnezer er Navne, som vi fra vor Barndom har været fortrolige med, men vi har nærmest betragtet dem som Sagnskikkelser. Heri er der dog i de senere Aar sket en Forandring.

Forsterens Spade og Hakke har paa Assyriens og BabyloniensSletter, under Høje af tusindaarigt Grus fundet de Steder, hvor disse Mænds Fødder har traadt, bragt deres Hænders Værk for Dagens Lys og stillet os Ansigt til Ansigt med disse Menneskers Hverdagshistorier.

Og vi ser med Undren, at den Tid, som vi engang tænkte os som Menneskeslægtens Barndom, opviser vældige Kulturstadier. Det gamle Babylon, Sprogforvirringens By, og det gamle Ninive, er traadt frem af Forglemmelsens Nat og har opladt ikke blot deres Gader og Paladser til VidenskabsmandensUndersøgelse, men ogsaa deres borgerlige og offentlige Liv, deres Lov og religiøse Sædvaner lader de Forsteren granske.

Uden forVidenskabsmændenesKreds har disse ny Opdagelser dog hidtil været saa godt som ukendte.

Ninive og Babylon.

Vi kender alle disse to Kulturstaters sørgelige Skæbne. Men efter det stolte Babylons Fald faar vi kun meget faa Oplysninger om disse Verdensbyer, og det lidet, de græske Historieskrivere har at fortælle om dem, er meget mere egnet til at vække end til at tilfredsstille Videbegærligheden.

Denne er imidlertid i de senere Aarringer bleven tilfredsstillet paa en Maade, man ikke havde drømt om. Den stolte Assyrerstad har atter taget Skikkelse — ikke gennem Skrifter, men i sin virkelige Pragt er den traadt frem for den forbavsede Forsker. Ninive staar endnu. Vi kan med egne Øjne se de Herligheder, hvormed de assyriske Fyrster omgav sig for to og et halvt Aartusinde siden. En Mængde billedlige Fremstillinger giver os et dybt Indblik i Folkets aandelige, huslige, sædelige og politiske Liv.

Aar 606 forsvandt Ninive af Historien, som om den pludselig var slynget i en Afgrund. De mange underkuedes længe nærede Had slog pludselig ud i lys Lue. Og da Ødelæggelsen kom, gik den over Assyrien som en Orkan. Men de Masser af Jord og Sand, som Sejrherrerne hobede op over Byen, kan vi nu takke for, at saa meget af Ninive staar uskadt.

Anderledes var det med Babylon, den hellige By, Gudernes og Templets By, Troldmændenes og Stjernetydernes hemmelighedsfulde Virkeplads. Ingen Magt vovede at ødelægge denne, Alexander den store vilde oven i Købet gøre den til Midtpunktet i sit Rige.

Ny Byer opstod imidlertid i dens Nærhed, og Babylons Magt blev derved brudt. Den blev dog beboet i Middelalderen, og nu bedækker den tyrkiske By Hillah en Del af dens Grund. Dens vældige Bygningsmasser tjener nu som Stenbrud og leverer Materialle til mange orientalske Byer.

Forskningerne i Ninive.

Paa Sletterne mellem Euphrat og Tigris havde allerede for mange Aar siden nogle kugleformede Høje tiltrukket sig Reisendes Opmærksomhed. Om en af disse Høje gik Sagnet, at den skjulte Resterne af Babelstaarnet. Og Interessen steg, da man mellem Gruset fandt Stykker af Plader med Skriftegn.

En Engelskmand ved Navn Rich sendte en lille Samling af disse til Europa. Hvor lidet det end var, skulde det dog give Anledning til alle de senere store Fund i Ninive.

En fremragende Naturforsker Paul Botta rejste derover og stødte ved sin første Udgravning paa en Mur, der var beklædt med prægtig udhuggede Alabasterskiver. Man gravede nu ivrigt videre og traf paa en vældig Platform, hvorpaa der var opført en storslaaet Bygning. Snart fandt man ogsaa Ejerens Navn, Sargon eller Sarukin. Det varede ikke længe, inden Botta kunde sætte sine Fødder i den mægtige Assyrers Pragtsale. Han fandt Vægbilleder, der forestillede Hersterens Gæstebud, og i dertil indrettede Rum hans Stridsvogne, som nu i Aartusinder havde staaet i Fred og Ro.

Disse Udgravninger vakte den Gang umaadelig Opsigt, og Englænderen Henry Layard rejste derover med et helt Korps af Udgravere. Han valgte Pladsen ved Nimrod til Operationsfelt. Foruden de medbragte Europæere lejede han en Del indfødte til at deltage i Arbejdet.

En Morgen skete en vigtig Opdagelse. Layard var just paa Vej til Arbejdspladsen, da to Arabere kom galoperende ham i Møde.

„Skynd dig, Bey, skynd dig! Man har fundet den store Nimrod selv!"

„Da jeg kom til Stedet", fortæller Layard, „fandt jeg Araberne ligge næsegrus omkring en stor Schacht, bedende højt til Allah. Jeg kiggede ned og saa et stort Menneskehoved udhugget i Alabast. Jeg saa straks, at det var et af de Hoveder, som paa Løve- eller Tyrekroppe bevogtede Paladsernes Indgange".

Men Arabernes Frygt for Hovedet var uovervindelig. Der gik der paa Egnen sære Sagn om, at Nimrod havde været en utro Profet, og denne Begivenhed gav de tyrkiske Myndigheder Anledning til at forbydeUdgravningerne, som de længe havde stillet sig fjendtlige over for.

Forbudet blev dog senere hævet, og ved fortsatte Udgravninger stødte man paa et Palads, som Kong Salmanasar 1ste byggede 1300 Aar før vor Tidsregning. I dette Slot fandt man velfyldte Rustkamre med Vaaben af Bronce og Elfenben. I Skattkammeret fandt man kostbare Guldbægere, Guldmønter og et kongeligt Scepter.

Ved Kujundschik, hvorBotta engang havde paabegyndt Udgravningerne, gjorde Layard Fund af uvurderlig Natur. Han traf paa et Palads, bygget af Asurbanipal. Da han fandt dette, fandt han samtidig noget, hvis Værdi han ikke selv anede den Gang.

Det var Asurbanipals store Bibliothek.

I nogle af Paladsets Rum laa til en Højde af en Fod fine Lertavler i alle Størrelser. Disse var alle bedækkede med en yderst omhyggelig udført Kilestrift, som under Tiden var saa fin, at den kun kunde læses under et Forstørrelsesglas. De udgør et helt Bibliothek med Aktstykker af historisk og astronomisk Indhold, Breve, Kalendere, Digterværker og mere. Disse Kilestrifter er et stort Antal Videnskabsmænd i Færd med at tyde.

Gøre Gæld.

Spurgeon fortalte en Gang, hvorledes han var kommet til at gøre Gæld, og hvorledes han for alle Tider var bleven helbredet for at gøre det om igen.

„Da jeg endnu var en lille Dreng, opdagede jeg en Dag, at jeg atter havde mistet min Griffel.

Det hændte mig desværre ikke sjælden, fordi jeg var saa flygtig og efterladende. Da jeg følte, at jeg havde fortjent Stænd, vovede jeg ikke at fortælle mit Tab hjemme. Men hvad skulde jeg saa gøre? Jeg maatte jo nødvendigvis have en Griffel med til Skolen.

Der var i den lille By en Butik, hvis Ejerinde undertiden gav Børnene Legetøj, Nødder, Sukkertøj og andet paa Kredit.

Jeg besluttede mig til ogsaa enGang at forsøge. Det var jo snart Jul, saa vilde nok en eller anden faa det gode Indfald at give mig en Sølvmynt eller en Kobbermynt i al Fald; dermed kunde jeg betale min Gæld, uden at mine Forældre mærkede det.

Saa løb jeg da hen til den Gamle og bad hende om at overlade mig en Griffel, saa skulde hun faa Pengene senere. Da jeg aldrig tidligere havde borget hos hende, saa opfyldte hun gerne min Anmodning. Fornøjet løb jeg min Vej.

Men snart begyndte min Glæde at trykke mig. Jeg havde en daarlig Samvittighed og kunde ikke mere være glad som før. Hvorledes nu min Fader havde faaet Rede paa Sagen, det ved jeg ikke. Men nok er det, han kaldte mig en Dag ind i sit Værelse og bad mig fortælle Historien. Gud være takket, han forstod at tage sine Børn. Han holdt en alvorlig Straffeprædiken for mig og gjorde det klart for mig, at denne første Gæld paa 2 Cents kunde være Begyndelsen til en Gæld paa mange Tusinde Cents; at hvis jeg vilde stride videre paa denne Bane, vilde jeg komme til at ruinere mig selv og blive til Skam for min Familie. Derpaa sendte han mig ned i Butiken for at betale min Gæld. Behøver jeg at fortælle, at det var med Taarer, jeg kom derned. Men hvor lettet jeg var, da jeg løb derfra, og hvor bestemt jeg forsatte mig, aldrig mere at gøre nogen Gæld. Endnu lyder min Faders Ord i mine Øren, og ofte har jeg været ham taknemmelig for dem, de have bevaret mig for megen Ulykke."

Hvor mange der dog have gjort Erfaring om, hvorledes Smaagæld efterhaanden er bleven Storgæld. Man begynder med de smaa Beløb og ender med de store. Somme er drevne af trange Tider. De har haabet, det snart skulde blive bedre. Andre har ladet sig føre af deres Letsind, og letsindige Mennesker har rakt dem Haanden til Hjælp. De mange Forretninger, som giver sig af med at sælge paa Afbetaling, betyder ogsaa en stor Fare. Ved dem forledes mange til at købe Genstande, som de ikke har Raad til, og som de strengt taget ikke trænger til. Man haaber paa bedre Tider, som aldrig kommer. Hvor mangt et Hjem grundes ikke allerede i Begyndelsen paa disse falske Forudsætninger. Der bliver da ogsaa Sorgen en daglig Gæst. Hvor mange søvnløse Nætter kunde saadanne Ægtefolk have sparet sig for,om de vilde tænke lidt alvorligere over det Spørgsmaal at gøre Gæld.

Der gives ogsaa „en aandelig Gæld". Vi staa alle i Guds Bog. Synden begynder ogsaa gerne ganske i det smaa, men den udvikler sig hurtig nok. Den, som fra Barnsben ikke tager det nøje med Sandheden, bliver ogsaa paa sine gamle Dage en Løgner. Men en skyldbetynget Samvittighed er en urolig Samvittighed. Først naar vi bekender vor Skyld for vor himmelske Fader, kommer vi til Fred. Vel straffer han Synden, men naar vi gaar til ham med oprigtig Smerte og Anger, sletter han al vor Gæld ud for Jesu Skyld, som betalte den med sit Blod.

Ved J. v. i. „Kr. Fbl."

Krampe.

Baby havde to til seks Tilfælde daglig.

Led frygteligt — Lægerne udrettede intet.

Dr. Miles' Nervine helbredede ham.

Svage, nervøse, virrelige Smaabørn tiltrænger en Behandling, saadan som kun Dr. Miles' Nervine kan yde. Naar disse Symptomer forekommes, leder de til epileptiske Anfald eller Krampe. Enhver Moder burde styrke sine egne og sine Børns Nerver med Dr. Miles' Nervine, et paalideligt og virksomt Specialmiddel mod alle nervøse Uordener. Læs det følgende:

„Da min ælde Søn var 18 Maaneder gammel, havde han Krampe i sine Fødder og Hænder. De var helt sammentrukne i to eller tre Dage. I Begyndelsen hjalp Indgnidninger, men efter to Aars Forløb var der intet, som gjorde noget godt af det, som Lægen foreskrev. Vi tilkaldte en anden Læge, men hans Medicin hjalp ikke, saa vi kaldte en tredie, og han kaldte det Ryggmarvssygdom. Ved denne Tid var Barnets Legeme sammenkrympet, hans Ryggrad var bøjet til den ene Side, og hans Hænder og Fødder forkrøblede. Hans Sidelser var trykkelige, og han havde fra to til seks Krampeanfald hver Dag. Jeg tog selv Dr. Miles' Nervine for Nervøsitet og saa, at det var anbefalet for Krampeanfald, saa jeg tænkte, at jeg vilde prøve, om det kunde hjælpe Barnet. Alle tre Læger havde opgivet ham. En halv Flaske standsede Krampeanfaldene, og hans Lemmer rettedes — endnu en Flaske helbredede ham. Han er nu en stærk og sund Dreng og gaar i Skole. Jeg har venteet for at se, om den gamle Svaghed atter skulde vise sig, førend jeg vilde skrive til Dem, men den har ikke vist sig. Jeg kan ikke rose Dr. Miles' Nervine nok, eftersom jeg ved, at den frelste min Søns Liv." — Mrs. Uriah Nelson, Lansing Iowa.

Alle Apotekere sælger og garanterer den første Flaske af Dr. Miles' Lægemidler. Skriv efter fri Bog om Nervøsitet og Hjertesygdomme. Adresse: Dr. Miles' Medical Co., Elkhart, Ind.

ESTERBROOK STEEL PENS

THE STANDARD PENS EVERYWHERE. 150 Styles Fine, Medium and Broad Points. Sold by All Stationers.

Works. Camden, N. J. ESTERBROOK STEEL PEN CO. 26 John St., New York.

For Sale by Danish Luth. Publ. House, Blair, Nebr.

Specialister fra Dr. Bassetts Medical Institute gør det største Tilbud, som nogensinde er hørt om fri Behandling af nervøs Svækkelse, Varicocele og Tissue Atrophy. Dette er det absolut første Tilbud om fri Behandling fra denne Institution, der har været etableret i 30 Aar.

Dr. Bassetts Behandling er — som Tusinder af helbredede ved — intet Eksperiment. Den gaar til Sygdommens Rod og helbreder hurtigt. Denne Behandling frier straks fra enhver Følelse af Kraftløshed, Melankoli, svækket Hukommelse og nedslaaet Humør. — En lovformig Garanti gives for Helbredelse i ethvert Tilfælde. Ingen Mand ved sin sunde Fornuft vil nægte sig selv Lejligheden til at faa denne Prøvebehandling fra den største Specialist i disse Sygdomme, Verden nogensinde har kendt. — Bøger frit paa Forlangende. Adresse:

Dr. Bassett Medical Institute, 21 Bassett Building, 126 Clark St., Chicago.

Symaskiner.

Billige Priser. **Gode Maskiner.**

„Dansteren" Nr 1: Pris $16.75.

Vi ser os i Stand til at bringe vore Læsere nogle specielle Tilbud paa først Klasses Symaskiner, i Følge en Kontrakt, vi har med Fabrikanten af en af de bedste Symaskiner, der fabrikeres.

„Dansteren" Nr. 1 er i alle Maader en god, solid og billig Symaskine. Den syr hurtigt, uden Støj, har 4 Skuffer og er af nyeste Konstruktion. Der gives 10 Aars Garanti paa Maskinen. Enhver Køber vil blive fuldt tilfreds med en saadan Symaskine, og skulde den ikke være tilfredsstillende, kan den tilbagesendes.

„Dansteren" Nr. 2 er absolut den bedste Symaskine, der fabrikeres, og kan maale sig med hvilken som helst Maskine til langt højere Pris. Den har tillige den Fordel frem for „Dansteren" Nr. 1, at den kan lukkes ned.

Trækarbejdet udføres, efter Køberens Ønske, enten i Eg elle Valnøddetræ.

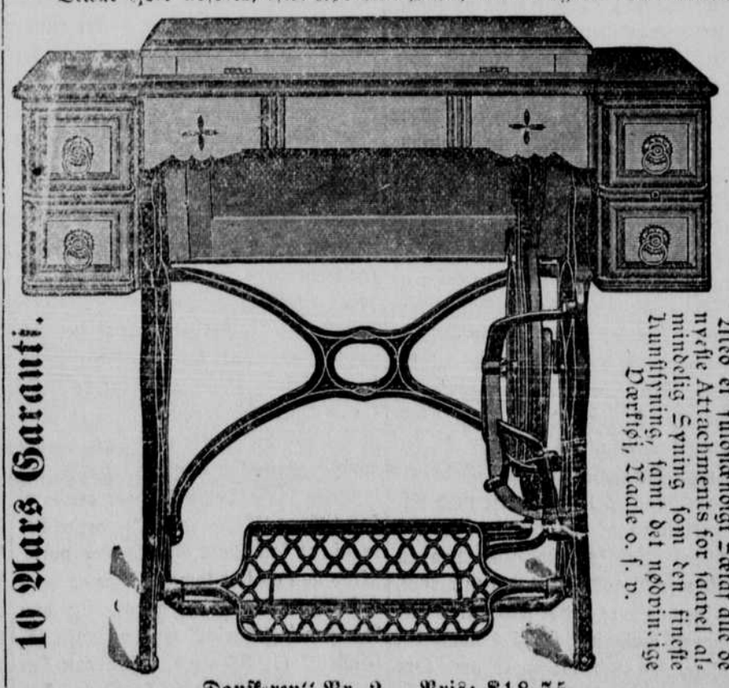

10 Aars Garanti.

Med et fuldstændigt Sætaf alle de nyeste Attachments for laavel almindelig Syning, som den fineste Dunstsyning, samt det nødvendige Værktøj, Naale o. s. v.

„Dansteren" Nr. 2. Pris: $18.75.

Vi skal gerne besvare alle Spørgsmaal med Hensyn til disse Maskiner og give Oplysninger frit. Skriv kun til os og vi vil give nærmere Forklaring. Beløbet bedes sendt med Bestillingen.

Til ovennævnte Priser maa Køberen betale Fragten til deres nærmeste Jernbanestation, Fragten er 95 Cents for hver 500 Mil og betales ved Modtagelsen.

Til saadanne, som mulig tænke, at vi ikke kan levere Maskiner til de nævnte Priser, skal bemærkes, at enhver Køber, som ikke skulde finde Maskinerne i enhver Henseende som beskrevne, kan sende dem tilbage, og vi skal øjeblikkelig returnere det betalte Beløb samt Udlæg for Fragt etc.

Ærbødigst

Danish Luth. Publ. House,

Adr. „Dansteren" Blair, Nebr.

THE FAMILY DOCTOR

WATKINS

Tusinder af Familier bruger kun WATKINS' STANDARD REMEDIES. Spar Lægeregning. Hust Agenten fra vort medicinske Laboratorium til $500,000, det største i Verden. Skriv efter fri Eksp. af Watkins „Husfæge" og Kogebog. Hjemmeraad for alle Sygdomme hos Mennesker og Dyr. Se altid efter det Varemærke.

The J. R. Watkins Med. Co., Liberty St., Winona, Minn.